

ตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

Indicators of classroom research competency for high school teachers

in Lao People's Democratic Republic

ไพวัน ดวงพะจัน¹ อรนุช ศรีสะอาด² และ ธีรวุฒิ เอกะกุล³

Phaivanh Duangphachanh¹, Oranuch Srisa – ard² and Theerawut Akakul³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อสังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู และเพื่อกำหนดสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 สังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูจากเอกสาร ตำราทางวิชาการของนักวิชาการ จำนวน 9 เล่ม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู จำนวน 4 เล่ม รวมทั้งหมด จำนวน 13 เล่ม และสร้างเป็นตารางสังเคราะห์ ขั้นตอนที่ 2 นำตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 ไปตรวจสอบความสอดคล้องและสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน เพื่อพิจารณาตัดสินใจในการกำหนดสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู และขั้นตอนที่ 3 กำหนดสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

¹ นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

¹ Ph.D. student, Major of Educational Research and Evaluation, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Asst. Prof., Department of Educational Research and development, Faculty of Education, Mahasarakham University

³ Assoc. Prof., Major of Educational Research and Evaluation, Faculty of Education Rajabhat Ubon University.

สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย 3 สมรรถนะหลัก ได้แก่ 1. ด้านความรู้ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน 2. ด้านเจตคติในการวิจัยในชั้นเรียน และ 3. ด้านทักษะปฏิบัติในการวิจัยในชั้นเรียน ในนี้มีตัวบ่งชี้หลัก 15 ข้อ และตัวบ่งชี้ย่อย 67 ตัวบ่งชี้ และแบ่งเป็นด้านความรู้ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน 6 ตัวบ่งชี้หลัก และ 31 ตัวบ่งชี้ย่อย ด้านเจตคติในการวิจัยในชั้นเรียน 4 ตัวบ่งชี้หลัก และ 15 ตัวบ่งชี้ย่อย และด้านทักษะปฏิบัติในการวิจัยในชั้นเรียน 5 ตัวบ่งชี้หลัก และ 21 ตัวบ่งชี้ย่อย

คำสำคัญ ตัวบ่งชี้ สมรรถนะ การวิจัยในชั้นเรียน

Abstract

The purpose of this research for synthesis of indicators of classroom research competency for teachers and Determine core competency and classroom research competency indicators for high school teachers in Lao People's Democratic Republic. The methodology of this research is divided into 3 steps: 1) Synthesis from the document academic texts and research related to classroom research competency for teachers, there are 9 academic papers and research related to classroom research competency of teachers 4 papers, total is 13 books and create is a synthetic table 2) Conduct consistency check and discussion with 7 experts to determine the core competency and indicators of classroom research competency for teachers and 3) Defines the core competency and indicators of classroom research competency for high school teachers in Lao People's Democratic Republic.

The results were as follows :

In summary, classroom research competency for teachers include 3 core competency: 1) The knowledge and understanding in classroom research, 2) Attitude in classroom research and 3) Practical skill in classroom research. In this case, there are 15 main indicators and the 67 sub-indicator and categorized as knowledge and understanding in classroom research, 6 main indicators and 31 sub-indicators, it is an attitude in classroom research, 4 main indicators and 15 sub-indicators and is a practical skill in classroom research, 5 main indicators and 21 sub-indicators.

Keywords : Indicators, competency, classroom research

บทนำ

ในท่ามกลางสภาพแวดล้อมของโลกมีการเปลี่ยนแปลงภายใต้เงื่อนไขในศตวรรษที่ 21 เป็นการร่วมมือและเชื่อมโยงของสากลนี้ การเตรียมความพร้อมให้นักเรียนต้องอาศัยการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการมีวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายที่ชัดเจน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จึงได้ตระหนักถึงด้านการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ได้ดำเนินการปฏิรูปการศึกษาอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง ส่งเสริมและเพิ่มสถานะบทบาทของครู ปรับปรุง เพิ่มการวิจัยทางด้านการศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนของครู วิธีการสอนของครูอาจมีวิธีที่หลากหลายสิ่งสำคัญ คือ ทำให้ผู้เรียนสามารถนำเอาความรู้ที่มีอยู่ในหลักสูตรนั้นนำไปใช้ได้จริง ปรับปรุงวิธีการเรียนของนักเรียน สร้างค่านิยมในการสร้างคนให้เรียนดี เรียนเก่ง มีความขยัน มีความอดทน เห็นคุณค่าของการเรียน (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2556ก : 23) ในการพัฒนาการศึกษาให้มีความเจริญอย่างต่อเนื่องนั้น กระทรวงศึกษาธิการและกีฬาได้มีแนวทางนโยบาย ส่งเสริมและเชิดชูสถานะภาพ เกียรติศักดิ์ ครู-อาจารย์ ส่งเสริมผู้เรียนเก่ง ผู้มีพรสวรรค์ ได้เข้าเรียนในระดับสูงขึ้น ปรับปรุงเพิ่มระดับการค้นคว้าวิจัย/การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ ให้มีคุณภาพสูง ยิ่ง ๆ ขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2556ก : 12)

การพัฒนาการจัดการศึกษาได้ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และเพื่อให้ตอบสนองตามความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ให้เทียบเคียงกับการศึกษาของสากลที่ละขั้นนั้น มาถึงในปีการศึกษา 2552 ทางรัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ โดยปรับปรุงระบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นแบบ 12 ปี คือระบบ 5+4+3 ซึ่งได้ปฏิบัติการเรียนการสอนชั้นประถมศึกษาใช้เวลาเรียน 5 ปี ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เวลาเรียน 4 ปี และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใช้เวลาเรียน 3 ปี จนถึงปัจจุบันนี้ (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2558ก : 5-6) สืบเนื่องมาจากการปฏิรูประบบการศึกษาข้างต้นทางรัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้ตระหนักถึงการจลลัมดับบริมสิทธิเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนก็คือการปรับปรุงหลักสูตรเริ่มแต่ชั้น ป.1 ถึง ชั้น ม.7 ให้ได้ตามมาตรฐานของสากล พร้อมทั้งได้เปลี่ยนแปลงเป้าหมายและเนื้อหาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานคืบใหม่ และพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสำหรับสายสามัญศึกษาให้สามารถนำไปใช้ได้ทั่วประเทศ ขยายการวิจัยและประเมินผลให้กว้างขวางแต่ศูนย์กลางลงถึงท้องถิ่น และนำไปใช้ผลการวิจัยและประเมินผล เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2557 : 12-13) การปลูกฝังสมรรถนะทางด้านการวิจัยให้กับครูผู้ปฏิบัติงานเพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษานั้นเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งการนำวิธีวิจัยมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา และคุณภาพของบุคลากรทางการศึกษา โดยเรียกว่าเป็น การวิจัยในชั้นเรียนนับว่าเป็นความพยายามที่ดี (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555 : 235)

การปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาที่ได้กล่าวข้างต้น โดยพื้นฐานแล้วเห็นได้ว่า มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ในทำนองที่ดีขึ้น แต่เห็นว่ายังอยู่ในขอบเขตที่จำกัด และยังไม่มีความสอดคล้องกันมากนัก วิธีการสอนของครูโดยถือเอาผู้เรียนเป็นศูนย์กลางยังดำเนินการไม่ได้ดีเท่าที่ควร เนื่องจากว่าครูผู้สอนจำนวนหนึ่งยังไม่มี ความเข้าใจหลักสำคัญของวิธีการสอนแบบใหม่นี้ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนยังมีจำกัด (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2557 : 10) พร้อมกับการปรับปรุงวิธีการสอนของครู เมื่อสังเกตด้านกระบวนการทำวิจัยทางด้านการศึกษาของครูผู้สอน หรือการวิจัยในชั้นเรียนของครูรวมทั้งการศึกษาระดับสามัญ และมหาวิทยาลัยเห็นว่ายังมีน้อยมาก ถึงแม้ว่ามีก็อยู่เพียงบางสาขาวิชา หรือบางระดับการศึกษาชั้นสูงเท่านั้น เฉพาะการศึกษาในระดับสามัญศึกษาถือว่ายังไม่มีการวิจัยในชั้นเรียน อันเป็นสาเหตุเนื่องมาจากครูไม่มีความรู้ความสามารถ ขาดสมรรถนะด้านการทำวิจัย ขาดแหล่งทุน ขาดแรงจูงใจ และไม่มีเป้าหมายในการทำวิจัย เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2556ข : 18)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมีประโยชน์อย่างยิ่ง เป็นต้น ช่วยให้ครูทำงานอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนในการทำงาน ช่วยให้ครูจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ ครูสามารถสร้างและวิเคราะห์ทางเลือกอย่างหลากหลาย และตัดสินใจเลือกทางเลือกอย่างมีคุณภาพ มีเหตุผล และสร้างสรรค์ ครูใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนาการเรียนการสอน และนำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดนโยบาย และมาตรการต่าง ๆ ของโรงเรียนได้ (ศักดิ์สิทธิ์ วัชรรัตน์, 2552 : 15) และเห็นว่าครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ยังไม่ได้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน และยังไม่มีการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอยู่ในชั้นเรียนของตน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อเป็นสารสนเทศในการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูให้สอดคล้องกับความต้องการของครูและบริบทในชั้นเรียนของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อันจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาครูก็คือการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูจากเอกสาร ตำราทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อกำหนดสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้สมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่มีคุณภาพที่ช่วยให้ครูทราบถึงระดับความสามารถการวิจัยในชั้นเรียน ของตนว่าอยู่ในระดับใดและต้องการพัฒนาเรื่องใดช่วยให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

2. หน่วยงานและโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูให้เป็น นักวิจัยในชั้นเรียน สามารถนำไปพิจารณากำหนดในการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างสอดคล้อง กับความต้องการ และรัดกุมมากยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ของครู ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาจากเอกสาร ตำราทางวิชาการของนักวิชาการ จำนวน 9 เล่ม ได้แก่ Best (1981), Freeman, Donald (1998), Pierre Lamblin (2010), ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2538), พวงรัตน์ ทวี รัตน์ (2540), พิสนุ พงศ์ศรี (2553), ฉันทรา พุนศิริ (2554), ราตรี นันทสุคนธ์ (2554), นิภา ศรีไพโรจน์ (2558) และงานวิจัยของนักวิชาการที่ได้กล่าวถึงตัวบ่งชี้สมรรถนะครูนักวิจัย จำนวน 4 เล่ม ได้แก่ สุธาสิณี บุญญาพิทักษ์ (2545), จารุวรรณ ศิลประรัตน์ (2548), เขาวรัตน์ เตมียกุล (2552), อรุมา รุ่งเรืองวงษ์กุล (2556) และทำการ สังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยจัดทำเป็นตารางสังเคราะห์ และสร้างข้อสรุปจากการ วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากข้อมูลในตารางสังเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือก เอกสาร ตำราทางวิชาการ และงานวิจัยของนักวิชาการ ที่ได้กล่าวถึงสมรรถนะครูนักวิจัย หรือสมรรถนะการวิจัย ในชั้นเรียนของครู คุณลักษณะของนักวิจัยที่ดี คุณสมบัติของนักวิจัย และศักยภาพการเป็นนักวิจัยของครู และ กล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู และกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกตัว บ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ร้อยละ 50 ขึ้นไป เพื่อนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างข้อคำถาม แบบประเมินความสอดคล้องและแนวการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อตัดสินใจกำหนดสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้ สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบความสอดคล้องของสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน โดยผู้วิจัยได้นำสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนที่สังเคราะห์ (ฉบับร่าง) เป็นประเด็นของ แบบประเมินและแนวการสนทนากลุ่ม และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องพร้อมทั้งทำการสนทนากลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตัดสินใจ และนำผลการตรวจสอบความสอดคล้องและการตัดสินใจของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมา วิเคราะห์และสรุปเป็นสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบ เจาะจงจากมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ด้วยการกำหนดคุณสมบัติเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารและพัฒนา

การศึกษา มีผู้มีการศึกษาระดับปริญญาเอก หรือมีตำแหน่งทางวิชาการ และมีความรู้เกี่ยวกับตัวบ่งชี้สมรรถนะ การวิจัยในชั้นเรียนของครู เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบ ประเมินความสอดคล้อง และประเด็นการสนทนากลุ่มที่สร้างจากตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน (ฉบับร่าง) ในขั้นตอนที่ 1 ซึ่งวิธีการวิเคราะห์ความสอดคล้องของสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ของครูโดยให้ผู้เชี่ยวชาญหาค่าความเที่ยงตรงเชิงพิพินิจ (Face Validity) ของแบบประเมินโดยพิจารณาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ของสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ของครู ได้แก่ ระดับ +1 หมายถึง สอดคล้อง, ระดับ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ, ระดับ -1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง โดย ค่าที่ได้จะมีค่าตั้งแต่ (-1) ถึง (+1) การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ของสมรรถนะหลัก และตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยหาค่าเฉลี่ยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด โดยใช้สูตร IOC (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2556 : 50) ผู้วิจัยเลือกข้อที่มีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป และการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัย ขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และทำการติดต่อ ผู้เชี่ยวชาญล่วงหน้าแล้วส่งแบบประเมินถึงผู้เชี่ยวชาญก่อนวันและเวลาดนัดหมายที่จะทำการสนทนากลุ่ม 2 สัปดาห์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้มีเวลาในการพิจารณาและทำการสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง ซึ่งการเก็บ รวบรวมข้อมูลดำเนินการวันที่ 14 พฤษภาคม 2559 และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนากลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญโดยการสร้างข้อสรุปจากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 3 กำหนดสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ผู้วิจัยนำผล จากการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในขั้นตอนที่ 1 และการสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบความสอดคล้องและตัดสินใจเกี่ยวกับสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน มาพิจารณา เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษา เนื้อหาและรายละเอียดของสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้ สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทการจัดการเรียนการสอนของสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว และกำหนดสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูจากเอกสาร ตำราทางวิชาการ ของนักวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูตามแนวคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยของนักวิชาการ ดังนี้

ตัวบ่งชี้สมรรถนะ การวิจัยในชั้นเรียนของครู	นักวิชาการ	Best (1981)	Freeman, Donald (1998)	Pierre Lamblin (2010)	ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2538)	พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540)	พิสนุ ฟองศรี (2553)	ฉันทรา พูนศิริ (2554)	รัตธี นันทสุตม์ (2554)	นิภา ศรีโพธิ์โรจน์ (2558)	สุลาลีณี บุญญพิทักษ์ (2545)	จางวรณ คิลปรัตน์ (2548)	เชาวรัตน์ เตมีกุล (2552)	อรอุมา รุ่งเรืองวัฒนกุล (2556)	รวม	ร้อยละ
1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการแสวงหาความรู้ความจริง		✓	✓		✓				✓	✓			✓	✓	7	53.85
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายลักษณะของงานวิจัยในชั้นเรียน		✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	10	76.92
3. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการวิจัย		✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	11	84.62
4. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวิจัย		✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	10	76.92
5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของการวิจัย		✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	10	76.92
6. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน		✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	10	76.92
7. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์/สมมติฐานการวิจัย		✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	10	76.92
8. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวแปรการวิจัย		✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	10	76.92
9. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขอบเขตข้อจำกัด ข้อตกลงเบื้องต้นและ นิยามศัพท์เฉพาะ		✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	10	76.92
10. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย		✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	10	76.92
11. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งในการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย		✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	10	76.92
12. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้คอมพิวเตอร์		✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	10	76.92
13. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการวิจัยเบื้องต้น เช่นรูปแบบการวิจัย แบบไม่ทดลอง แบบกึ่งทดลอง และแบบทดลอง		✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	10	76.92
14. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ทำให้งานวิจัยมีความเที่ยงตรง		✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	10	76.92
15. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง		✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	10	76.92
16. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดขนาดและเลือกกลุ่มตัวอย่าง		✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	10	76.92

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้สมรรถนะ การวิจัยในชั้นเรียนของครู	นักวิชาการ													รวม	ร้อยละ
	Best (1981)	Freeman, Donald (1998)	Pierre Lamblin (2010)	ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2538)	พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540)	พิสนุ พองศรี (2553)	ฉันทรา พูนศิริ (2554)	ราตรี นันทสุคนธ์ (2554)	นิภา ศรีไพโรจน์ (2558)	สุธาเลิณี บุญญาพิทักษ์ (2545)	จางวรณ ศิลปรัตน์ (2548)	เขาวรัตน์ เตมียกุล (2552)	อรอุมา รุ่งเรืองวิมลกุล (2556)		
17. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลและชนิดของข้อมูล	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	11	84.62
18. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการสร้างเครื่องมือวิจัย	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	11	84.62
19. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	11	84.62
20. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของสถิติในการวิจัย	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	11	84.62
21. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องที่วิจัย	✓			✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓			8	61.54
22. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์และข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติ พื้นฐานและสถิติในการทดสอบสมมติฐานเช่น Z, t-test, χ^2				✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	8	61.54
23. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านและแปลค่าสถิติพื้นฐานและการนำเสนอผลการวิเคราะห์	✓			✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	9	69.23
24. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเค้าโครงและรายงานการวิจัย	✓			✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	9	69.23
25. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการศึกษางานวิจัยเบื้องต้นการอ่านงานวิจัย ได้เข้าใจถึงวิธีการและผลการวิจัย	✓				✓	✓		✓		✓		✓	✓	7	53.85
26. มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์			✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓		8	61.54
27. ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการวิจัย	✓		✓		✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓	9	69.23
28. ตื่นตัว อยากรู้อยากเห็น ในการค้นหาปัญหาหรือคำตอบ	✓			✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	9	69.23
29. สนใจและค้นคว้าหาความรู้	✓	✓		✓	✓	✓		✓		✓			✓	8	61.54

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้สมรรถนะ การวิจัยในชั้นเรียนของครู	นักวิชาการ	Best (1981)	Freeman, Donald (1998)	Pierre Lamblin (2010)	ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2538)	พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540)	พิชญ์ พงศรี (2553)	ฉันทรา พูนศิริ (2554)	ราตรี นันทสุคนธ์ (2554)	นิภา ศรีโพธิ์โรจน์ (2558)	สุธาสินี บุญญาพิทักษ์ (2545)	จารุวรรณ ศิลปรัตน์ (2548)	เขาวรัตน์ เตมียกุล (2552)	อรอุมา รุ่งเรืองวุฒิกุล(2556)	รวม	ร้อยละ
30. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เกี่ยวกับการวิจัย		✓		✓		✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	9	69.23
31. แสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล/ไตร่ตรอง		✓	✓			✓	✓	✓			✓			✓	7	53.85
32. ยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์เชิงวิชาการ		✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	11	84.62
33. ใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจหรือทำวิจัย		✓			✓		✓			✓	✓		✓	✓	7	53.85
34. ตั้งใจทำงาน/มีความขยัน		✓		✓		✓	✓		✓	✓				✓	7	53.85
35. สามารถทำงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงได้ดี		✓		✓					✓	✓	✓	✓	✓	✓	8	61.54
36. รับผิดชอบต่อผลสำเร็จของงาน		✓		✓			✓		✓	✓	✓		✓	✓	8	61.54
37. เคารพในสิทธิมนุษยชนของกลุ่มตัวอย่าง		✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	12	92.31
38. ไม่บิดเบือนข้อมูลทางวิชาการหรือมีความซื่อสัตย์เชิงวิชาการ		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	13	100
39. มีความอดทน รู้จักรอคอย		✓			✓	✓	✓		✓	✓	✓				7	53.85
40. ช่างสังเกตอย่างมีระบบ ไวต่อการรับรู้ความเปลี่ยนแปลงของชั้นเรียน		✓	✓		✓	✓	✓				✓	✓	✓		8	61.54
41. สามารถทำงานอย่างเป็นระบบ		✓			✓	✓	✓			✓	✓	✓			7	53.85
42. สามารถกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน			✓	✓		✓				✓	✓	✓	✓	✓	8	61.54
43. สามารถระบุปัญหาและความสำคัญของปัญหาได้ตรงประเด็น		✓	✓	✓		✓				✓	✓	✓	✓	✓	9	69.23
44. สามารถกำหนดวัตถุประสงค์/สมมติฐานการวิจัยได้			✓			✓				✓	✓	✓	✓	✓	7	53.85
45. สามารถระบุตัวแปรที่สำคัญในการวิจัยได้			✓			✓				✓	✓	✓	✓	✓	7	53.85
46. สามารถกำหนดขอบเขต ข้อตกลงเบื้องต้นหรือข้อจำกัดในการวิจัยได้			✓			✓				✓	✓	✓	✓	✓	7	53.85

ตาราง 1 (ต่อ)

[illegible]

จากตาราง 1 พบว่าผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากข้อมูลในตารางสังเคราะห์ สามารถสรุปได้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูจากการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องเป็น 3 สมรรถนะหลัก ได้แก่ 1. ด้านความรู้ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน 2. ด้านเจตคติในการวิจัยในชั้นเรียน และ 3. ด้านทักษะปฏิบัติในการวิจัยในชั้นเรียน และมีตัวบ่งชี้หลัก 13 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย 63 ตัวบ่งชี้ย่อย

ขั้นตอนที่ 2 ผลการพิจารณา ตรวจสอบความสอดคล้อง และตัดสินใจเกี่ยวกับความเหมาะสมของสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูจากการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยได้นำประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ดังแสดงในตาราง 1 ไปสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้การพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู จำนวน 7 คน เพื่อให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้อง และตัดสินใจเกี่ยวกับความเหมาะสม และสอดคล้องของสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการวันที่ 14 พฤษภาคม 2559 ซึ่งการตรวจสอบความสอดคล้องและตัดสินใจของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมและสอดคล้องของสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูฯ ได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาและเนื้อหาต่างจากการสังเคราะห์เอกสารบางประเด็นและรายละเอียด เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทการจัดการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ขั้นตอนที่ 3 ผลการกำหนดสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผู้วิจัยนำผลจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู และผลการตรวจสอบความสอดคล้องและตัดสินใจของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู มาพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ต่อกับบริบทการจัดการศึกษาของสปป.ลาว และกำหนดสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยสรุปได้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูเป็น 3 สมรรถนะหลัก ได้แก่ 1. ด้านความรู้ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน 2. ด้านเจตคติในการวิจัยในชั้นเรียน และ 3. ด้านทักษะปฏิบัติในการวิจัยในชั้นเรียน ในนี้มีตัวบ่งชี้หลัก 15 ข้อ และตัวบ่งชี้ย่อย 67 ตัวบ่งชี้ และแบ่งเป็นด้านความรู้ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน 6 ตัวบ่งชี้หลัก และ 31 ตัวบ่งชี้ย่อย เป็นด้านเจตคติในการวิจัยในชั้นเรียน 4 ตัวบ่งชี้หลัก และ 15 ตัวบ่งชี้ย่อย และเป็นด้านทักษะปฏิบัติในการวิจัยในชั้นเรียน 5 ตัวบ่งชี้หลัก และ 21 ตัวบ่งชี้ย่อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน

1.1 สมรรถนะเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นของการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 9 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการแสวงหาความรู้ความจริง 2) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของ

การวิจัยในชั้นเรียน 3) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน 4) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน 5) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของการวิจัยในชั้นเรียน 6) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียน 7) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อถือได้ของรายงานการวิจัยในชั้นเรียน 8) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อจำกัดของการวิจัยในชั้นเรียน และ 9) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจรรยาบรรณนักวิจัย

1.2 สมรรถนะเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการกำหนดปัญหาและบทบาทของการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน 2) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน 3) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์/สมมติฐานการวิจัย 4) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญ/ประโยชน์ของการวิจัย 5) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขอบเขตของการวิจัยในชั้นเรียน และนิยามศัพท์เฉพาะ และ 6) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยในชั้นเรียน

1.3 สมรรถนะเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย 2) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย 3) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งสารสนเทศที่ใช้แสวงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะวิจัย และ 4) มีความรู้ความเข้าใจในการเขียนรายงานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1.4 สมรรถนะเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบแผนการทดลองในการวิจัยในชั้นเรียน 2) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 3) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา 4) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย 5) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ค่าอำนาจจำแนก และความยากง่าย และ 6) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในชั้นเรียน

1.5 สมรรถนะเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในการวิจัยในชั้นเรียน และ 2) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในการวิจัยในชั้นเรียน

1.6 สมรรถนะเกี่ยวกับการเขียนรายงาน และแนวทางในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปประยุกต์ใช้ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปฏิบัติในการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน 2) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน 3) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน และ 4) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปประยุกต์ใช้

2. ด้านเจตคติในการวิจัยในชั้นเรียน

2.1 สนใจใฝ่รู้และมีวิธีการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) ตื่นตัว อยากรู้อยากเห็น ในการค้นหาปัญหาหรือคำตอบ 3) สนใจและค้นคว้าหาความรู้ และ 4) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เกี่ยวกับการวิจัย

2.2 มีเหตุผลเชิงวิชาการ ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) แสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล/ไตร่ตรอง 2) ยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์เชิงวิชาการ และ 3) ใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจหรือทำวิจัย

2.3 มีความมุ่งมั่นและรับผิดชอบ ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ตั้งใจทำงาน/มีความขยัน 2) สามารถทำงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงได้ดี และ 3) รับผิดชอบต่อผลสำเร็จของงาน

2.4 มีจรรยาบรรณนักวิจัย ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ไม่บิดเบือนข้อมูลทางวิชาการหรือมีความซื่อสัตย์เชิงวิชาการ 2) เคารพในสิทธิมนุษยชนของกลุ่มตัวอย่าง 3) มีความอดทน รู้จักรอคอย 4) มีความถ่อมตน ไม่อวดโอ้หรืออวดรู้ และ 5) ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการวิจัย/สามารถทำงานเป็นทีม

3. ด้านทักษะปฏิบัติในการวิจัยในชั้นเรียน

3.1 สมรรถนะเกี่ยวกับทักษะในการกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ช่างสังเกตอย่างมีระบบ ไวต่อการรับรู้ความเปลี่ยนแปลงของชั้นเรียน 2) สามารถทำงานอย่างเป็นระบบ 3) สามารถกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน 4) สามารถเขียนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาได้ตรงประเด็น 5) สามารถกำหนดวัตถุประสงค์/สมมติฐานการวิจัยในชั้นเรียนได้ 6) สามารถระบุความสำคัญ/ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนได้ 7) สามารถกำหนดขอบเขต และนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยในชั้นเรียนได้ และ 8) สามารถสร้างกรอบแนวคิดโดยอิงทฤษฎีเป็นพื้นฐานได้/สามารถในเชิงสังเคราะห์

3.2 สมรรถนะทักษะเกี่ยวกับการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ศึกษาได้ครอบคลุมเหมาะสมกับเรื่องที่วิจัย 2) สามารถศึกษาข้อมูลสารสนเทศจากแหล่งข้อมูลต่างๆ และการสืบค้นโดยใช้คอมพิวเตอร์ได้ และ 3) สามารถเขียนรายงานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยได้อย่างชัดเจน

3.3 สมรรถนะเกี่ยวกับทักษะในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) สามารถออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนของตนเองได้ 2) สามารถกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้ 3) สามารถเลือกและพัฒนานวัตกรรมในการวิจัยในชั้นเรียนได้ 4) สามารถสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยได้ และ 5) สามารถใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างเหมาะสม

3.4 สมรรถนะเกี่ยวกับทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในการวิจัยในชั้นเรียน และ 2) สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในการวิจัยในชั้นเรียน

3.5 สมรรถนะเกี่ยวกับทักษะในการเขียนรายงาน และการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไป

ประยุกต์ใช้ ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) สามารถเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนตามหลักการและรูปแบบของการรายงานการวิจัยในชั้นเรียน 2) สามารถอ่าน แปลความหมาย และเข้าใจผลการวิจัยในชั้นเรียนในเรื่อง ที่อ่าน และ 3) สามารถระบุแนวทางในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปประยุกต์ใช้

อภิปรายผล

ผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากเอกสาร ตำราทางวิชาการของนักวิชาการ จำนวน 9 เล่ม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู จำนวน 4 เล่ม รวมทั้งหมด 13 เล่ม และสรุปได้สมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู และได้้นำประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนที่ได้ไปสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจสอบและตัดสินใจเกี่ยวกับความสอดคล้องของสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งการตรวจสอบและตัดสินใจของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องของสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูฯ ได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาและเนื้อหาต่างจากการสังเคราะห์เอกสารบางประเด็น และรายละเอียด เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทการจัดการเรียนการสอนของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และผลการกำหนดสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ประกอบด้วย 3 สมรรถนะหลัก ได้แก่ 1. ด้านความรู้ ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน 2. ด้านเจตคติในการวิจัยในชั้นเรียน และ 3. ด้านทักษะปฏิบัติในการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งในนี้มีตัวบ่งชี้หลัก 15 ข้อ และตัวบ่งชี้ย่อย 67 ตัวบ่งชี้ จำแนกเป็น ด้านความรู้ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 6 ตัวบ่งชี้หลัก และ 31 ตัวบ่งชี้ย่อย ด้านเจตคติในการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 4 ตัวบ่งชี้หลัก และ 15 ตัวบ่งชี้ย่อย และด้านทักษะปฏิบัติในการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 5 ตัวบ่งชี้หลัก และ 21 ตัวบ่งชี้ย่อย ซึ่งการได้มาซึ่งองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกวิธีการศึกษาสมรรถนะครูนักวิจัย โดยการสังเคราะห์จากทฤษฎี ตำราทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูนักวิจัย และการตรวจสอบความสอดคล้องเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะครูนักวิจัยจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Swansburg (1995 : 35) ได้กล่าวว่า วิธีการศึกษาสมรรถนะ การได้มาซึ่งสมรรถนะของวิชาชีพหนึ่งๆ หรืองานหนึ่ง ๆ มีหลายวิธีการจะเลือกใช้วิธีใดนั้นก็จะต้องพิจารณาตามความเหมาะสม วิธีการศึกษาเหล่านี้ ได้แก่ 1) การกำหนดสมรรถนะโดยการประเมินความต้องการ โดยการศึกษาจากกลุ่มผู้ใช้ นักการศึกษา และนโยบายต่างๆ ถึงความต้องการที่จะให้มีการจัดเตรียมผู้สำเร็จการศึกษาให้สามารถปฏิบัติงานใด มีความรู้ ทักษะ และเจตคติอย่างไร 2) การกำหนดสมรรถนะโดยการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) โดยการจำแนกเนื้อหา และเป้าหมายของงานให้อยู่ในรูปของงานที่ต้องปฏิบัติหรือต้องเรียนรู้และแจ่งย่อยในรายละเอียดของแต่ละงานให้เป็นระดับย่อยมากที่สุด การวิเคราะห์งานจะ

ช่วยในการกำหนดงานที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้ปฏิบัติได้ในรายละเอียด 3) การวิเคราะห์กิจกรรมของผู้ปฏิบัติวิชาชีพ โดยการเก็บข้อมูลจากกิจกรรมการปฏิบัติ ในงานประจำจากการสังเกตโดยใช้ผู้ร่วมงานหรือผู้อื่น 4) การกำหนดสมรรถนะ โดยการวิเคราะห์สมรรถนะอย่างเป็นระบบ (Systematic Competency Analysis) หมายถึง เทคนิคการกำหนดสมรรถนะหรือเป้าหมายที่พัฒนามากจากระบบการวิเคราะห์ปกติด้วยการจำแนกเนื้อหาของงานออกเป็นหน่วยย่อยที่เป็นรูปแบบชัดเจน 5) การใช้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ (Expert Judgement) การใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นกลุ่มในการตัดสินใจแจกแจงพฤติกรรมของนักปฏิบัติการวิชาชีพว่าผู้ที่มีสมรรถนะในวิชาชีพนั้น ต้องมีความรู้เรื่องใดบ้าง มีทักษะที่ต้องการและต้องมีเจตคติทางวิชาชีพอะไรบ้าง 6) การศึกษาสภาพความเป็นจริงในสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และ 7) การศึกษาสมรรถนะโดยการวิเคราะห์ตามหลักการทฤษฎีและตำรา สอดคล้องกับแนวคิด Best (1981 : 17-20) ได้กำหนดสมรรถนะการวิจัยออกเป็น ด้านความรู้และทักษะ ด้านเจตคติและลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย และสอดคล้องกับงานการวิจัยของ สุธาสินี บุญญาพิทักษ์ (2545 : 265); จารุวรรณ ศิลปะรัตน์ (2548 : 133); เซาวรัตน์ เตมียกุล (2552 : 132-134); อรุมา รุ่งเรืองวนิชกุล (2556 : 144-148) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู และผลการวิจัย พบว่า ตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ประกอบด้วย 3 สมรรถนะหลัก ได้แก่ 1) ด้านความรู้ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน 2) ด้านเจตคติในการวิจัยในชั้นเรียน และ 3) ด้านทักษะปฏิบัติในการวิจัยในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 นำสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูจากผลการตรวจสอบความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ ไปสร้างเป็นรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนของครู และนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการและกีฬา

1.2 ผู้บริหารการศึกษา หรือ หน่วยงานที่ผลิตครูควรตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญ ของตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ควรมีแผนอย่างชัดเจนในการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาระดับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และวิเคราะห์ช่องว่างของสมรรถนะ (GAP analysis) ระหว่างสมรรถนะที่เป็นจริงกับสมรรถนะที่คาดหวัง เพื่อกำหนดสมรรถนะที่สำคัญในการพัฒนา ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ

2.2 เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการกำหนดสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ด้วยวิธีการสังเคราะห์จากเอกสาร ตำรา และการตรวจสอบความสอดคล้องพร้อมทั้งการตัดสินใจจากกลุ่ม

ผู้เชี่ยวชาญ ยังมีวิธีการศึกษาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนอีกหลายวิธี จึงควรมีการวิจัยโดยใช้วิธีการอื่น ๆ เช่น วิธีการประชุมอภิปรายหาข้อสรุปความสอดคล้อง (Multi-Attribute Consensus Reaching : MACR)

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา. (2556ก). เอกสาร 4 บุคลากรของแขนงการศึกษาและกีฬา.

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว : นครหลวงเวียงจันทน์.

_____. (2556ข). บทสรุปการปฏิบัติแผนพัฒนาการศึกษาและกีฬาแห่งชาติ. สาธารณรัฐประชาธิปไตย

ประชาชนลาว : นครหลวงเวียงจันทน์.

_____. (2557). บทสรุปการจัดตั้งปฏิบัติการปฏิรูปการศึกษาและกีฬา. สาธารณรัฐประชาธิปไตย

ประชาชนลาว : นครหลวงเวียงจันทน์.

จารุวรรณ ศิลปรัตน์. (2548). การพัฒนารูปแบบเสริมพลังในการทำงานเพื่อศักยภาพการเป็นนักวิจัย

ของครูอนุบาล. ปริญญาโท กศ.ด. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ฉันทรา พุนศิริ. (2554). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการวิจัย. สถาบันการต่างประเทศเทวะวงศ์วโรปการ

กระทรวงการต่างประเทศ.

เชาวรัตน์ เตมียกุล. (2552). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ป.ด. (วิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2556). การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. มหาสารคาม :

ดักสลาการพิมพ์.

นิภา ศรีไพโรจน์. (2558). คุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับนักวิจัย. [ออนไลน์]. ได้จาก :

<http://www.watpon.com/Elearning/res10.htm> [สืบค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2558].

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.

พิสนุ ฟองศรี. (2553). วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.

ราตรี นันทสุคนธ์. (2554). การวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์บริษัทจุดทอง จำกัด.

ล้วน สายยศ และอังศณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :

สุวีริยาสาสน์.

- ศักดิ์สิทธิ์ วัชรรัตน์. (2552). *เอกสารประกอบการค้นคว้าวิชาการวิจัยการศึกษาและวิจัยในชั้นเรียน*.
พิษณุโลก : วิทยาลัยสารพัดช่างพิษณุโลก, .
- สุธาสิณี บุญญาพิทักษ์. (2545). *การพัฒนาหลักสูตรครุฑนักวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู*.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด. (วิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2555). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรอุมา รุ่งเรืองฉนิกุล. (2556). *การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครุฑนักวิจัยด้วยการบูรณาการ
กระบวนการเรียนรู้สำนักงานข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2*.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- Best, J.W. (1981). *Research in Education*. New Delhi : Prentice - Hall of India Private Limited.
- Freeman, Donald. (1998). *Doing Teacher-Research : From Inquiry To Understanding*.
Canada : Heinle & Heinle.
- Pierre Lamblin. (2010). *Skills and competencies needed in the research field objectives 2020*.
Association Pour l'Emploi des Cadres and Deloitte Conseil.
- Swansburg, R.C. and L.C. Swanburg. (1995). *Nursing Staff Development : A Component of
Human Resource Development*. Boston : Jones and Bartlett Publisher, Inc.,.